

ЕМІГРАЦІЙНИЙ КАРНАВАЛ

На емігрантським карнавалі
Пихато-урочисті
Ці самі постаті на залі
У кожнім ходять місті.

Гуски переодягнені за пави,
Вовки неситі — за ягнят,
Лисиці — за черниць ласкавих
Полюють хитро на курчат.

Цигани в шатах королів,
Шукаючи кадила,
А скільки в тогах мудреців ослів,
Перечислити їх не сила!

Кругом — отари баранів:
(Правдивих і без маски)
Роби, бери, що захотів
Не матимеш поразки.
Ще й лицар був,
та скинув маску вдалу,
Далеко ще до карнавалу...

І. ЖАК

ЕПІГРАМИ

Сусідам

— Що у вас вдома?
— Содома...

Театралам

— Де театральна трупа?
Шукали, знайшли —
але трупа...

Амантам

Секретів не розкажуй
Ні жінці, ні коханці!
Язик тримай за зубами,
А зуби — в рклянці...

Дипломатам

Раз нарікали наші
Домашні экс-дипломати:
„Ніхто якось у світі
Не хоче з нами програти“...

ІНТРИГАНТАМ

Життя було б не цікаве,
Як рожка без квіту,
Коли б не клопоти, біда
і турботи —

У наших сусідів.

Про досвід

Досвід — це дарунок неба:
Маєш, коли вже не треба...

"ФАМІЛІЙНА ПОЛІТИКА"

Це було воєнного 1917 року,
коли мій покійний брат служив
у австрійській армії в Перемишлі.
З того часу він запам'ятав
таку веселу, але правдиву по-
дїю:

Одної неділі він зайшов до
українського народного дому,
де відбувалися якраз збори яко-
їсь економічної установи, ма-
буть шадниці. Якраз переводили
вибори нової управи. Хтось
подав листу кандидатів, а пред-
сідник зборів відчитував її та
піддавав під голосування. Але
в одному куті стояв якийсь зав-
зятий "дисидент", що до кож-
ного кандидата подавав його
споріднення з ведучою тоді ро-
диною в Перемишлі:

- Вуйко!
- Стрийко!
- Брат!
- Швагер!
- Стричний брат!
- Тіточний брат!
- Свояк!
- Сват!
- Кум! і т. д.

Було багато сміху на залі.
Взаємничі розповідали, що

подібна "фамілійна політика"
панувала також у передвоєнно-
му Львові, де т. зв. "фамілія"
(тобто наша "сметанка") обса-
дила наші економічні установи
та мала вирішний вплив і на всі
інші наші установи. Був один
такий "верховний директор",
що засідав в управі кожної на-
шої економічної установи, і не
було ради! Не допомогли навіть
каркатури в тодішньому сати-
ричному "Комарі".

* * *

Не ліпше діялося в поверсаль-
ській Польщі, де при владі бу-
ла "перша бригада", і кожний
такий "пулковник" був необме-
женим диктатором. Я бачив та-
ку візитівку: "брат пулковника
войс польських"! Ця візитівка
відкривала йому двері до всіх
установ, він збирав гроші на
різні "целе народове" і жиру-
ровав на тому! На щастя, це
скоро скінчилося...

* * *

І в Америці діється щось
зближеного! Президент Кеннеді
допустив свог обрата і шваг-
рів до високих становищ, вели-
ка родня Кеннеді тримається
дальше купи, і старається про-
пхати наймолодшого, Тедді, на
президента

Кажуть, що хтось прислав па-
ні президентовій Розаліні таку
каркатуру: два маленькі хлопчи-
чки снуть свої великі пальці.
Один з них подібний до Тедді
Кеннеді каже:

— Моя мама дозволила мені
кандидувати на президента!

А другий пацан, подібний до
Джиммі, сказав ще ліпше:

— А моя мама сказала, що
уб'є Аятолу, бо він нечемний!

І. КАВУН

ЕМЕРИТИ

— То вже не на мої очі!..

М. М.

Шановні Панове!

Перш усього прошу ласкаво прийняти найщиріші побажання для Маестро ЕКА — Редактора неоціненної вартості „ЛИСА“ з приводу 30-річчя. Бажаю Шановному і Дорогому Маестро СИБІРСЬКОГО здоров'я і КАВКАЗЬКОГО многоліття!

Василь КАЧМАР з родиною

До Лиса Микити!

На першій сторінці "Лиса Микити" з січня цього року є написані слова останньої стрічки з поеми "Лис Микита": "всім, що слухать були раді, дай же Боже многа літ...", а мені вони пригадали місяць серпень 1939 року, де в торшнім "Комарі" були написані такі слова: "а що далі, добрі люди, то напишу як що буде, так за місяць, або два".

Чи не подібний нинішній час до того часу, що був у серпні 1939 року?

М. ГАЛАДЗА

Дорогий Лисе!

Ти мудрий, і я тебе поважаю, тому й —вертаюся до Тебе в такій справі:

Про літні курси, які відбулися в Гарварді літом 1979 року, Гарвардські чинники видали спеціальний зошит під назвою "Гарвардська Січ", та ще й приоздобили картиною Репіна, як запорожці пишуть листа турецькому султанові. Це мабуть, щоб не було сумніву, про яку січ розходиться.

Тому й прошу Тебе, Мудрий Лисе, пояснити мені, що це за січ?! Чи це може вплив феміністичної Америки, яка напхала дівчат не тільки до військових шкіл, але і до всіх родів американського війська, де вони псують рівну фронтову лінію своїми дівочими принадами?

Бож засадою Запорозької Січі був її склад виключно мужеський, а в зошиті про Гарвардську Січ подано масу дівчат, які приймали участь у літньому курсі.

Чи це поступ в історії? І що про це говорить "Український Історик"?

З пошаною „Козак із Запоріжжя“

Дорогий Маестро!

Ви напевно читали романтичне запрошення УНС на чудову прогульку кораблем до Нассав. "СС Роттердам" має всі вигоди та чарівні казино гри.

Чи Головний касир УНС могла би тепер обрахувати загальний кошт чудової подорожі та висоту чистого прибутку на стипендійний фонд?

"СС Роттердам" заробить на тому кругло двіста тисяч доларів, не враховуючи приходів з виграшів в казино гри, не коштовних закупів на острові Нассав та морської недуги.

Чи не було би краще передати чверть мільйона на стипендії без подорожі?

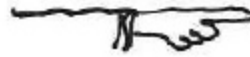
Студент

До Лиса Микити

В кінці грудня "Wall Street Journal" помістив через цілу сторінку листа ген. Григоренка про рух спротиву і нові арешти в Україні. "Свобода" обійшлася тільки скороченою згадкою про цей лист, мовляв, хто цікавиться правозахисним рухом в Україні, може сам собі прочитати в американському журналі.

До Лиса Микити!

"Шлях" став на шляху оборони польських костелів, але чомусь забув про переслідування українських церков, навіть у тому ж Перемишлі.

KESTON, England — On October 12, the Regional Court in Peremyshl, a western region of Ukraine now under Poland, gave the Rev. Adam Michalski a one-year suspended sentence and fined him 230,000 zlotys (about \$7,245) for building a church on a site belonging to Tadeusz Radochomski, reported the Keston News Service.

Перемишляк

Шановний Лисе!

"Дім, церква й школа —
— одна в нас опора."

А де ж рідна мова? Питається І. Чабанрук у груднево-му Лисі.

У відповідь шановному авторові: ОСЬ ДЕ НАША МОВА:

"Грінор запаркував кару на пейменті. Полісмен затіке-тував кару.

Лоер в корті поквітував кейс і все О.К.

Чи не гарно?

Е. ГР

Панове з Лиса!

Читання нашої преси так мене затуманило, що я забув про що я мав писати...

Читач

Дорогий Лисе Микито!

В одній патріархальній школі таке патріотичне виховання:

Учні мали письмений іспит з релігії. На запит, яку пісню співаємо в першій частині Служби Божої, відповідь звучала: "Ще не вмерла Україна."

Хто охрестив Україну? — Ісус Христос .

А в літературі такі новості: "Тарас Шевченко був дуже бідний, бо його мама померла, як ще була в пеленках."

"Енгельгарт то був пан, що Тарас робив під нього."

Учителька

КАРНАВАЛОВЕ

● Дехто каже, що зовсім не є випадком, що у нас в газетах оголошення про імпрези друкують разом з некрологами.

● В УКК кажуть, що були ми під Москалем, а тепер будемо "крєпирувати" під Мазуром і це вказує, що до повної політичної незалежності від асекураційно-партійної диктатури нам ще дуже далеко.

● За перекладом патріотичних американських власників бар, в деяких наших національних барах, як почали "нищити" російську "Столічну", то нищать її і нищать, і не можуть знищити.

● В одній, відомій редакції місцевості, тамошні бартендери порозбивали пляшки і повиливали московську водку, так, що тепер, як трапляється хтось, що всетаки хоче напиться "водки", то йде до одинокої в цій місцевості української національної бари.

● Коли хтось мав нагоду ближче придивитися до організаційної сварки в деяких Комітетах для святкування Української Державности, той наглядно зрозуміє, чому ми донині не маємо цієї державности.

● Українська Громада в Америці прийняла отвертими руками С. Караванського, як теж його дружини проф. мікробіології, надіючись, що вона допоможе нам знайти бактерію, яка роз'їдає нам нашу еміграцію зсередини.

● Дехто все таки твердить, що нам не допоможуть дослідники бактерій, але нам треба почекати, аж совети випустять якогось професора психіатрії, який би, як то кажуть американці, "бадав голови" наших провідних головачів.

● Ділимось доброю вісткою, що наш дорогий ІКЕР вишов уже з лічниці і видужує під опікою добрих приятелів.

● Коли Ікер лежав у лічниці і його міг відвідати тільки хтось з родини, то виявилось, що він має не більше і не менше, але рівно одинадцять сестер.

ЗАПІЗНЕННЯ

— Знов приходиш запізно! Не можеш вийти скоріше з дому?

— Мреш рацію. Я хотіла вийти скоріше, але вже було запізно.

Дорогий Лисе Микито!
Якось в неділю після Служби Божої пластуни відбували свої сходини в шкільній галі. На сходини принесли таблицю з пластовим законом, яку згодом мали повісити в пластовій домівці і яка якраз була в стадії ремонту.

Після сходини таблицю забули забрати. На другий день рано сеніорка, яка заразом була учителькою в тій школі, хотіла забрати таблицю, та таблиці не було. По довгих розшуках запитала Сестру Директорку чи вона часом тої таблиці не бачила.

Першого дня Сестра заявила, що не бачила, та другого дня коли побачила що розшуки за таблицею далі тривають, сказала:

— Таблицю я маю, але вам її не віддам. Я ніколи не думала, що ви так нефайно в Пласті вчите. Вихвалюєте Пласт, який він точний, пильний, братерський і т. д., а СУМ — лінвий.

(Букви на матеріялі були причеплені до дошки шпильками.)

— Сестро, — старалася вяснити збентежена сеніорка. — Ми так не вчимо, це мабуть хтось зробив такий несмачний жарт і попереставляв букви. Прошу, покажіть мені що таблицю!

За якийсь час в класі учительки-сеніорки появилася таблиця. Ніякі букви не були переставлені. Сестра-директорка другу точку пластового закону замість СУМЛІННИЙ прочитала: СУМ ЛІНИВИЙ. Ще трохи і був би Пласт полав в ще одну майже політичну халепу.

Учителька-сеніорка

ПОРІВНЯННЯ

Чоловік каже до жінки:

— Дивно: вчора було в газеті, що в книгах Міської Ради загубилося десь два мільйони доларів. Сьогодні пишуть, що ті гроші вже найшлися.

Жінка на те:

— Воно щось так як з твоїми шкарпетками...

Правдивий філософ не дає про те, з котрої сторони хліб помащений маслом; він знає, що мусить з'їсти обі сторони.

Без слів.

Здавен-давня завелися були в мойому селі бійки. Билися парубки горішнього кінця з парубками долішнього кінця. Притокою до бійки були музики, толока чи вечерниці, а вже про весілля, то нема що й казати. Ті, що справляли весілля, наперед журилися, як то встеретися, щоби згряя долішніх чи горішніх, узброєна дрючками, не влетіла, як буря, до хати та не потовкла на хамуз вікна, начиння та голови гостей.

Найбільше клопоту було, коли горішній парубок сватав долішню відданицю, або навпаки. Тут без більшого викупу не обходилося.

За лішну відданицю треба було дати бочку пива і гарнець горілки, а за плохішу "бенькарт" пива і кварту горілки.

Так було з року в рік, та з роду в рід. Протягом тижня одні й другі орали, сіяли, косили, вализували гулі на головах та плянували стратегію на слідуочу бійку, бо "шлях би то їх трафив"...

Старші парубки женилися, статечніли, а їм на зміну приходили молодші, що гідно продовжували традицію батьків та дідів.

І так впродовж десятиріч, витворилася психіка горішнього і долішнього парубка, що зводилася до таких головних засад:

"Кожного — будь він навіть із нашого села, але не з нашого кінця — лощинею!"

"Нам ніхто не до розказу!"

"Наше мусить бути зверху!"

Але, часи стали поволі мінятися. Прийшла Просвіта, кооперация, радикали, Листопад і націоналісти.

Горішні й долішні почали разом машерувати в Січових лавах, вмирати на Маківках, Лисонях та широких степах України, розкидаючи летючки, сидіти по криміналах і т. п.

Бійки горішніх з долішніми пішли в забуття і виглядало, що ми навіки визбулися комплексу горішнього й долішнього парубка.

На жаль, ми самі себе обдурили.

Ми його, цей комплекс, не викинули, тільки сховали в мішок — як шило.

Не минуло багато часу, як воно вилізло з мішка. Вилізло в час найбільше для нас трагічний, в час великого іспиту.

Від того часу ми перейшли континенти, переплили океани, багато дечого доброго по дорозі погубили, а проклятий мішок із шилом лишився. Зберегли на радість ворогам, а собі на встид...

І хоча живемо по великих метрополіях, де нема горішнього ані долішнього кінця, то психіка горішнього й долішнього парубка надалі домінує в нашому політичному, суспільному, а то й церковному житті.

Так було колись у мойому селі й так, на жаль, є у нашій метрополії. А як у вашій?

ПРИВЕЗЕНЕ З ПОЛЬЩІ

Яка різниця між свинєю і м'ясною крамницею в Польщі?

— Свиня має багато м'яса і короткий хвіст, а крамниця має мало м'яса, але довгий "огонек", тобто хвіст.

Що таке культура і "штука" в советській дійсності?

— Культура — вміти спокійно стояти в черзі,
Штука — щось дістати.

Що означає спутник для поляків?

— Німецький розум, чеський уран і советську собаку.

На Червоній площі в Москві

Міліціант опинив Ваньку в одному чоботі:

— Де загубив другий?

— Ні, я перший знайшов.

П-ЮК

— Що він пише? До Вашингтону в справі Олімпіади?

— Ні, анонім до нашої газети в справі Григоренка...

ЗА ДВА ЦЕНТИ РОЗУМУ

● Кожний хоче жити довго, але ніхто не хоче бути старим.

● Неопірений не розуміє обскубаного.

● Пам'ять не є добрим історичним джерелом.

● Забагато управляємо філософії, а замало спорту.

● Не мистецтво повинно наслідувати життя, але життя — мистецтво.

● Ще одна тріумфальна брама і будемо на цвинтарі.

● Пес сміється хвостом.

У ЛЬВОВІ

— Зачуваю, що в нашому адміністративному бюрі покращало.

— Не беруть уже хабарів?

— Беруть, але не полагоджують...

ФАКТ

— Чи ви завважили, що в нас є "Доми для старців", але ніхто не скаже, що є "Доми для старушок".

Пшла чутка, що Василь Буйда жениться.

— Хто вона?

— Правдоподібно надзвичайний характер. Василь просто очарований.

З того вийшли різні балачки:

— Що там характер! Найкраще коли жінка взагалі не має характеру.

— Але, як має, то вже краще добрий характер від злого.

Але якось до ресторану зайшов сам Василь Буйда.

— Скажи щось про свою наречену. Чи гарна?

— Зовсім ні.

— Ми розуміємо. Певно господня з неї добра.

Буйда засміявся:

— Ні! Тек ні! Варить дуже невміло. Крім цього, тяжко її намовити до варення. Каже, що домашня праця її деконцентрує.

— Що це значить деконцентрує?

— Не знаю, вона так каже.

— То чим ця твоя пані займається?

— Нічим. Ходить по кінах, а як збудиться, то сідає на канапі і дивиться на "серіали" в телевізії.

— Гм, дивна ця твоя наречена. Але кажеш, що характер має надзвичайний?

— Характер чудесний! Я ніколи не думав, що жінка може мати такий характер!

— Грунт — характер! — хтось потвердив. — То може з тої нагоди зафундуєш конячок? Буйда посумнів.

— Не маю грошей. На жаль, вона забирає в мене все. Коли йдеться про мої видатки, то вона дуже ошадна.

— Як так, то ми платимо! Кельнер!

Буйда схопився.

— Чи ти здурів? — здивувалися.

— Я не п'ю, — оправдувався Буйда. — Як вона занюхає алкоголь, то викине за двері. В тих справах вона дуже нервова.

Всі замовкли, тільки автор цієї гуморески задумався, а вкінці каже:

— Ти, Василю, кажеш, що во-

на має характер. На мій рояум, це зовсім пересічний характер. Нічого не робить, сидить на канапі, розтринькує твої гроші і не дасть тобі келишка коняку випити! Який то, до дідька, характер?

— Ні, — покрутив головою Буйда. — Я мав на думці характер письма. Ми пізналися через оголошення в газеті.

Потім ми довідалися, що оголошення дав Буйда. Вона відписала і так зачалось.

Засадничо, то сам собі винен...

ЧУМЧУМАХА

писання.

«Невідомі» вандалі здемолювали бюро «Українського життя» в Чикаго і забрали машинку до

КОРПУС ДЕЛІКТИ!...

ПОДРУГИ

— Ти знов їздила на Флориду без чоловіка?

— Так, але я не любию з ним кудись їхати, бо тоді я ані не є сама, ані в товаристві..

БАБИ

* Баба, хоч і не жива, наверх вплива.

* На похилу бабу лише кози скачуть.

* Не пхай баби межі двері.

ВІРНІСТЬ

— Він готовий для неї покинути рідну жінку.

З ФІЛОСОФІЇ ГАЛАМАГІ-

Коли взяти під увагу постійне посилення галасу, уші повинні б мати щось на зразок повік.

Нема людей, які не помилялися б, але хто має щастя, той робить помилки, коли ніхто не бачить.

Директор може одружитися зі своєю секретаркою, але диктувати він вже їй більше не буде.

Є багато речей вартих більше, ніж гроші, але треба мати гроші, щоб їх купити.

РОЗМОВА

— Я провів гарно день.

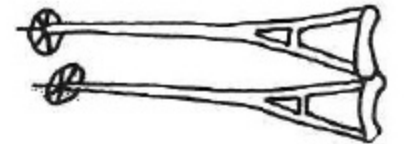
— Коли?

— Нині вечером.

ДУМКА

Коли одному професорові думки схрещуються і заплутаються в нікуди, мале лихо. Коли двом або трьом професорам схрещуються думки і заплутаються в нікуди, велике лихо.

Будьмо як сонце!
Воно світить і дурням!

СОВЕТСЬКА ВОЛЯ

В СССР такий закон:
Не думай нічого!
Як уже думаєш — нічого не говори!
Як уже говориш — нічого не пиши!
Як уже дещо пишеш — не друкуй!
Як друкуєш — не підписуйся!
Як уже підпишеш — не признавайся, що то ти.

З календаря Просвіти
1937 р.)

ГА — МА

Колис то тати були мудрі, а діти дурні. А тепер пішло на оборот, жи діти вимудрили, а тати з того аського подурніли. Тому тепер всьо йде шиворот-навиворот, жи старі ек діти, а діти гей старі.

Через того тепер йде инакше виховане, жи ніхто не знае, ек тра си стосувати. Боронь, Боже, аби дитину чимос вдарили, або настрашити.

Аби не бити, то я з тим изгоден, але аби не страшити, то тут инша пара кальошів.

Ек годен не страшити, ек сегодни на тім світ стоет, жи йден другого страшит.

Навиг у Вангелії пише, жи "жона не убоїт си мужа, але муж убоїт си жони"...

Жид боет си води, жовнер убоїт си шаржі, шаржа убоїт си субординації. Федь убоїт си формана, форман убоїт си боса, листонош убоїт си пса, свиня убоїт си віята, а віята зновки страшит кобіта. Чорт убоїт си свеченої води, білий убоїт си чорного, чорний убоїт си кози, коза — цапа, а цап кацапа.

Болшовик, аби екий був моцний, то боет си другого болшовика, а тот другий третого, а третий піршого...

Навиг поляки маюг свої ляхи на страхи.

У Краю то мож було ше сказати, жи миш убоїт си кота, але в Гамерии цисе не штимуе. Екос раз я злапав на лапку миш і поставив перед котом. Кіт таї си настрашив, жи втік аш на шафу. Потім такий став нирвовий, жи тра було йти до псе-чого дохторі, аби му записав екес "валкоюм".

Шо си тичиг дитини, то еї аби навиг не страшив, то вона сама собі шос страшне найде.

Адіг мій найстарший онука, ек ше був малий, то раз, ек увидів американський футбол, та-

ЖІНКА

— Моя жінка — це янгол!..

— Моя, холера, ще жие.

У КРАВЦЯ

Чоловік примірюе убрання, а жінка стоїть збоку. Кравець питається жінки:

— Ну, як воно йому подобається?

ДУМКА

— Ніхто ще не жалував того, що чогось не сказав.

ВІДПОЧИНОК

— Мушу виїхати до Гантеру на відпочинок.

— Але ж ти зовсім не втомилася.

— Тепер ні, але як зачну пакуватися...

ПРИЯТЕЛІ

— Як маешся?

— Я став батьком.

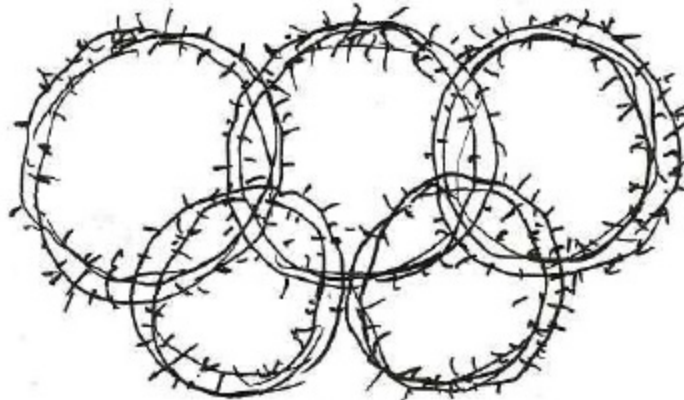
— Як жінка?

— Вона ще не знае...

ВЕЛИКА ЛІТЕРАТУРА

— На початку був критик, і на кінці був критик, а в середині пусте місце для літератури...

НОВА ЕМБЛЕМА НА ОЛІМПІАДУ У МОСКВІ

СВОЄРІДНА ГЕОГРАФІЯ

Коли читати деякі американські журнали, то можна зауважити таку дуже особливу географію Сходу Європи: Київ є чисто російське місто і лежить на полудні Росії, зате київський Бабин Яр лежить в Україні.

кий подовгастий, то дуже си збовав і казав, жи то "га-га". Кілько не пробували йому віглумачити, жи то звислий бальом, нич не помагало.

Правда, старший онук Марко того використав для себе, бо ек не хців, аби йому молодший ліз до шафки і не перевертав книшки, то клав коло шафки "гагу" і мав сетий спокій.

Але мій сусіда мав инакший клопіг из онуком.

Ек йно задзвониг телефонт, то тот біг, хапав за слухавку і віговорював ружне "українознавство", жи не знати, де він того понаучував си.

Родичі пробували рїжного вихованя, нічо не помагало.

Але раз, ек сусід був за бейбіснера, то спробував инакшого способу:

— Ти, Славицо, сокотиси, не бери слухавки, бо там в середні сидиг такий смок, жи годен тобі вухо відкусити.

І шо гадаете? Помогло змісце.

Шо телефонт задзвониг, Славицо нич, навиг не подивиг си. Родичі си дивуюг і тішат си, жи дитина так си відмінила.

Але сусід не вітримав і раз таки признав си, ек того стало си. Сусідова невістка дуже си тоди угнівала, жи то є шкідливе виховане і тра дитину відстрашити, жи у телефонті смока нема — ба, шо дитині не говорили — не повіриг...

Родичі товмачат, а воно репетуе на цалу хату, жи смок е, і е, і школа переконувати.

Тоди сусід узев дитину вабік і каже:

— Славицо, я тебе так здурив, смока нема.

Е!

— Не нема!

— А звідки ти знаеш, шо нема?

— Бо віг мені сам сказав.

— Хто він?

— Смок.

— А ти, діду, з ним говорив?

— Говорив. Казав, шо його там у телефонті нема, а хто може ліпше знати, де його нема, ек не він самий.

І шо гадаете? Дитина повірила і вже е спокій.

Зато маюг инакший клопіг. Ек йно задзвониг телефонт, то Славицо хапав за слухавку і говориг свое „українознавство“.

І хто його того понаучував?..

Зицько Зозуля

ЮВІДЕЙНИЙ ФОНД

- \$25.00 С. Костик, д-р Р. Смик, Ю. Стефанюк.
 \$12.00 І. Гентош, д-р Л. Л. Костів, Є. Стефурак.
 \$11.00 д-р Т. Ганушевський.
 \$10.00 о. А. Биковець, П. Майсюра
 \$7.00 Б. Бакало, Т. Баландюк, д-р І. Павчук, С. Ройко, А. О. Стельмах.
 \$6.00 С. Кікта.
 \$5.50 М. Соханівський.
 \$5.00 Н. Кліш, М. Ковалюк, В. Кострубик, А. Крайчик, А. Мотиль, Р. Остапівський, І. Падик, М. Порожук, Є. Рубчак-Енсен, о. А. Селепина, Б. Ткачук, І. О. Чмола.
 \$4.00 І. Бекерський, О. Боечко, О. Вахута, Р. О. Грабець, В. Г. Гришко, П. Дябога, І. Загайкевич, О. Котик-Стеланович, С. Тим'як, С. Шологон.
 \$3.00 о. Т. Атаманюк, Я. Парахоняк.
 \$2.00 С. А. Берегулька, М.О. Берекета, д-р В. Білецький, Т. Блажкевич, А. Вацлавський, о. Ю. Габрусевич, О. Гапій, д-р Є. Грималіяк, І. Голуб, Г. Геба, А. Горбуліч, В. Деник, М. Дзюба, Б. Дуляк, Н. Закидальська, І. Захарків, І. Зварун, М. Кавка, Є. Кахникевич, А. Кедринський, І. Кефор, С. Кікта, А. Клецов, М. Клецов, Є. Когут, З. Коваль, Р. Крайців, П. Копачівський, Р. І. Лаврович, І. Лесько, М. Лінницький, А. Магчин, Д. Марушак, С. Матвійків, М. Несторенко, І. Павліш, В. Папік, І. Перепадченко, К. Пришляк, А. Ромак, А. Рудик, Т. Старух, М. Скамай, І. Скіра, А. Смішко, С. Солтис, Р. Цегельський, А. Цвях, І. Чоробіченко, М. Чорний.

Дуже дякуємо!

ДОБРА ФАМІЛІЯ

- Ти знаєш, що один мій брат мав чотири жінки, а другий — п'ять?..
 — То в тебе в родині самі многоженці?
 — Ні, наймолодший має тільки одну, але він ще парубок.

"THE FOX"

R.O. BOX 10148
 Detroit, Michigan 48210
 Річна передплата 8.00 дол.
 Editor Edward Kozak

„НЕ ЛАМАЙ КАЛИНУ“ ...

ПОЛІТИК

Наші політиканти щораз змінюють погляд: з першого на другий, то з другого на перший.

ПИТАННЯ НА ЧАСІ

— Що краще: віруючі, які вдають невіруючих, чи невіруючі, які вдають віруючих.

Одноу полентачеві сказали тримати язик за зубами. Як же ж він зможе тепер підлизуватися?

Маєш з одягом проблему —
 Потрудись до "Діядему"
 Адреса znana всім:
 Це — Народний Дім.

Коли проходите по Другій Евію, біля Українського Народного Дому, мусите звернути увагу на дискретно освітлене, з мистецьким смаком влаштоване, виставове вікно "Діядему", цеї популярної серед чужих і своїх, української алантерійної крамниці й майстерні елегантних жіночих і юловічих одягів
МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City